

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym: Przewodniczący : SSR Barbara Ciwińska

Protokolant : Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich O. R. i D. R.

reprezentowanych przez matkę I. R.

przeciwko M. R. **o podwyższenie alimentów**

1) podwyższa alimenty orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 2 października 2008 roku w sprawie sygn. akt VI C 662/07 ustalone na rzecz małoletnich : D. R. ur. (...) i O. R. ur. (...) w kwocie po 1.000 złotych na rzecz każdego z nich do kwoty po 1.700 (jeden tysiąc siedemset) złotych miesięcznie na każde z dzieci, to jest podwyższa alimenty z łącznej kwoty 2.000 złotych miesięcznie na dwoje dzieci do łącznej kwoty 3.400 (trzy tysiące czterysta) złotych miesięcznie na dwoje dzieci poczynając od 13.04.2016r. płatne do rąk matki małoletnich I. R. jako ich ustawowej przedstawicielki do dnia 10 --tego każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat,

2) w pozostałym zakresie powództwo oddala,

3) kosztami postępowania obciąża pozwanego M. R. i nakazuje pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 840 (osiemset czterdzieści) złotych tytułem nie uiszczonej opłaty sądowej,

4) pozostawia strony przy poniesionych kosztach postępowania,

5) wyrokowi w pkt. 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

I. R. działając jako przedstawicielka ustawowa swoich małoletnich dzieci D. i O. R. wniosła 13 kwietnia 2016 roku do tutejszego Sądu pozew przeciwko ojcu małoletnich M. R. o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie VI Wydział Cywilny Rodzinny Odwoławczy z dnia 2 października 2008 roku, sygn. akt VI C 662/07 na rzecz każdego z dzieci w kwocie po 1000 złotych miesięcznie do kwoty po 3000 zł miesięcznie na każde z dzieci to jest z łącznej sumy alimentów na dwoje dzieci 2.000 złotych do łącznej sumy 6.000 złotych na dwoje dzieci płatnych na konto osobiste ich matki I. R. jako ustawowej przedstawicielki do dnia dziesiątego każdego miesiąca z góry, poczynając od miesiąca lutego 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat, nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletnich powodów kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż sytuacja finansowa matki małoletnich powodów uległa zdecydowanemu pogorszeniu i nie ulegnie poprawie dopóki nie spłaci ona zaciągniętych kredytów i pożyczek. Wskazano również, że pozwany po opuszczeniu 11 lat temu z własnego wyboru rodziny nie komunikuje się werbalnie z matką małoletnich powodów w sprawach dotyczących dzieci (tj. szkoły, chorób i opieki na chorymi dziećmi) oraz nie odbiera od niej telefonów, nie zważając na to, że mogło stać się coś złego z dziećmi. Wskazano nadto, że pozwany pracuje od kilku lat w firmie produkującej meble i zajmuje w niej wysokie dyrektorskie stanowisko, pobierając pensję adekwatną

do zajmowanego stanowiska, dodatkowo w związku z pełnioną funkcją posiada przywileje w postaci samochodu służbowego, telefonu komórkowego, premii oraz licznych delegacji, zaś matka małoletnich powodów od 20 lat pracuje w Areszcie Śledczym W. M. przy ul. (...) i jej aktualny dochód miesięczny wynosi 4.080,50 zł netto. Wskazano również, że I. R. pomimo słabszej sytuacji finansowej i coraz lepszej sytuacji finansowej pozwanego nie starała się wcześniej o podwyższenie alimentów, choć koszty utrzymania dzieci i ich potrzeby z roku na rok rosły.

Miesięczne koszty matki małoletnich powodów wynoszą razem: 4.609,29 zł, zaś miesięczny koszt utrzymania D. wynosi: 2.110,50 zł i O. wynosi: 2.154,75 zł.

Podniesiono również, że pozwany winien brać udział w rzeczywistych kosztach utrzymania dzieci we wskazanej w pozwie kwocie, gdyż sytuacja powodów i ich matki uległa zdecydowanemu pogorszeniu, zaś pozwany jeszcze kilka lat temu zarabiał tyle, że po opłaceniu alimentów miał w przeliczeniu na jedną osobę na własne utrzymanie 7 razy więcej pieniędzy niż jego była żona i ich synowie po otrzymaniu alimentów (k. 1 -5 pozew).

Pismem z dnia 19 maja 2016 roku matka małoletnich powodów sprecyzowała, iż wnosi o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego M. R. wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie VI Wydział Cywilny Rodzinny Odwoławczy z dnia 2 października 2008 roku, sygn. akt VI C 662/07 na rzecz małoletniego D. R. z kwoty 1000 zł do kwoty 3000 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniego O. R. z kwoty 1000 zł do kwoty 3000 zł miesięcznie, płatnych na konto osobiste ich matki I. R. jako ustawowej przedstawicielki do dnia dziesiątego każdego miesiąca z góry, poczynając od miesiąca lutego 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat. (k. 39 pismo)

Pozwany M. R. wniósł o oddalenie powództwa w całości, o dopuszczenie i przeprowadzenie wskazanych dowodów na okoliczności tam wskazane oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego na jego rzecz według norm prawem przepisanych. (k. 58-59 odpowiedź na pozew)

W toku postępowania strony pozostały przy opisanych stanowiskach procesowych

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni D. R. urodzony dnia (...) (lat 15) i małoletni O. R. urodzony dnia (...) (lat 13) są dziećmi M. R. i I. R., mieszkają z matką.

Wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2008 roku Sąd Okręgowy w Warszawie VI Wydział Cywilny Rodzinny Odwoławczy w sprawie o sygn. akt VI C 662/07 orzekł rozwód związku małżeńskiego zawartego w USC w D.dnia (...)r. za nr aktu (...)pomiędzy M. R.a I. R.bez orzekania o winie. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi D. R.(mającym wtedy lat 6) i O. R.(mającym wtedy lat 4) zostało powierzone obojgu rodzicom z ustaleniem miejsce pobytu dzieci w każdorazowym miejscu zamieszkania matki. Kosztami utrzymania małoletnich D.i O. R.obciążono oboje rodziców ustalając udział ojca M. R.na kwotę 1.000 zł na każde z nich, łącznie na kwotę 2.000 zł miesięcznie płatną z góry do dziesiątego dnia każdego miesiąca do rąk matki I. R.z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. (k. 8-9 wyrok).

Przed orzeczeniem rozwodu I. R. pracowała w Areszcie Śledczym W. M. gdzie zarabiała ok. 2.747 złotych brutto. Ponosiła koszty utrzymania wspólnego mieszkania ok. 800 złotych oraz spłacała kredyt zaciągnięty na jego zakup w ratach po 1.200 złotych miesięcznie, opłacała także przedszkole dzieci –koszt 800 złotych miesięcznie.

M. R. pracował w firmie (...) de (...) Sp. z o.o. od 02.05.2007 r. z wynagrodzeniem miesięcznym netto 9.256 zł. (k.57 akt sprawy o rozwód VI C 662/07 zaświadczenie). W zeznaniach podatkowych za 2006 rok wykazał dochód brutto 149.565,45 zł. (k.47 akt sprawy o rozwód VI C 662/07, kopia zeznania podatkowego).

Strony przed rozwodem nie mieszkały już razem. M. R. od października 2004 roku wynajmował mieszkanie w R., gdzie pracował, potem w P. (koszt 1.500 złotych miesięcznie), zaś jego żona z dziećmi mieszkała w W. we wspólnym mieszkaniu stron ponoszą koszty jego utrzymania.

Po rozwodzie rodziców małoletni O. i D. R. mieszkają nadal z matką i są pod jej opieką korzystając z mieszkania, w którym poprzednio mieszkała cała rodzina i które było wspólną własnością małżonków R..

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W. z dnia 29 maja 2014 roku w sprawie sygn. akt II Ns 1268/08 ustalony został podział majątku wspólnego stron w ten sposób, że wspólne mieszkanie w W. przy ul. (...) o pow. 63,6 mkw, związane z nim miejsce parkingowe i udział we współwłasności nieruchomości o łącznej wartości 427.214 zł. przyznane zostało na własność I. R. ze spłatą na rzecz byłego męża w wysokości 122.610 złotych. Środki pieniężne stron zgromadzone na rachunkach bankowych Sąd podzielił w sposób, w jaki strony władały nimi w chwili ustania małżeństwa przyznając I. R. z tytułu środków zgromadzonych na rachunku bankowym S. środki w wysokości 4.111 zł. zaś M. R. wierzytelności zgromadzone na rachunkach bankowych w kwotach 42.274 zł. i 2.580 zł. oraz jednostki rozrachunkowe zgromadzone na funduszu emerytalnym o wartości 32.867 zł. (k.69-108 postanowienie sądów obu instancji z uzasadnieniami). Postanowienie Sądu Rejonowego uprawomocniło się 16.11.2015 r. po rozpoznaniu sprawy w wyniku apelacji I. R. przez Sąd Okręgowy w Warszawie.

I. R. spłaciła męża zaciągając w lutym 2016 r. pożyczkę w miejscu pracy – Areszcie Śledczym w kwocie 50.000 złotych (zaświadczenie k. 12) oraz w (...) Banku S.A w kwocie 66.445 złotych (k.13-17 umowa pożyczki). Nadto jak twierdzi zaciągnęła prywatne pożyczki u swojej matki T. K. 9.600 (k.18 oświadczenie matki) i siostry J. J. 9.600 złotych (k.19 oświadczenie siostry) oraz od znajomych G. W. 5.000 złotych (k.21 oświadczenie) i J. S. 5.000 złotych (k.20 oświadczenie)

I. R. jest z wykształcenia psychologiem, ma 46 lat, pracuje nadal w Areszcie Śledczym W. M. jako funkcjonariusz państwowy w i zarabia miesięcznie 4.357 złotych (k.11). Spłaca zaciągnięty wspólnie z mężem kredyt na zakup mieszkania w ratach miesięcznych po 1.200 złotych (gdzie do spłaty pozostało ok. 80.000 zł.), kredyt zaciągnięty na spłatę męża w E. po 823 zł. i pożyczkę mieszkaniową zaciągniętą w pracy na spłatę męża po 1.400 zł. co łącznie daje kwotę 3.423 zł. Nadto ponosi koszty utrzymania mieszkania w wysokości około 750 złotych miesięcznie. I. R. posiada 10 –letni samochód. Twierdzi że leczy się na nadciśnienie, ma problemy w uzębieniu, nie stać ją na ponoszenie kosztów własnego leczenia stomatologicznego.

W chwili obecnej małoletni D. R. ma lat 15 zaś O. R. ma lat 13. Ich koszty utrzymania w porównaniu do okresu przed rozwodem rodziców znacznie wzrosły i wynoszą obecnie łącznie na dwoje dzieci ok. 4.000 złotych na co składają się miesięcznie :

700 zł na wyżywienie (w tym obiady w szkole) x 2 = 1.400,

300 zł. na ubrania, buty i inne potrzebne im rzeczy x 2 = 600 zł.

100 zł. na kosmetyki, chemię, środki czystości x 2 = 200 zł.

250 zł. koszty mieszkaniowe x 2 = 500 zł.

250 zł. koszty nauki szkolnej, składki i inne, dojazdy, angielski x 2 = 500 zł.

100 zł. wydatki na ich własne potrzeby, kieszonkowe itp. x 2 = 200 zł.

100 zł. na leczenie, w tym w razie potrzeby na dentystę x 2 =200 zł.

200 zł. na rozrywkę i wypoczynek (w tym koszt kolonii letnich) x 2 = 400 zł.

Łącznie na dwoje dzieci potrzeba miesięcznie ok. 4.000 zł. czyli na każde z nich po 2.000 zł.

Do kosztów utrzymania małoletnich nie zostały wliczone wydatki dodatkowe i nie konieczne wydatki takie jak : na stroje i zajęcia sportowe (piłka nożna, snowboard), dodatkowe wyjazdy wypoczynkowe np. nad morze z matką.

M. R. zatrudniony był od 30.01.2014 r. w firmie (...) sp z o.o. do 31.09.2016r. Stosunek pracy ustał w wyniku porozumienia stron. Pozwany otrzymał dodatkowo odszkodowanie w wysokości dwumiesięcznego wynagrodzenia (k.158-160 kopia porozumienia). Następnie poszukiwał pracy na stanowisko kierownik logistyki, kierownik zaopatrzenia, kierownika planowania dostaw i inne (k.169-180). Obecnie pozwany pracuje na stanowisku (...) Manager na podstawie umowy na okres próbny do dnia 14 lutego 2017 roku w firmie (...) Sp. z o. o.. Jego wynagrodzenie miesięczne wynosi 9.961,52 zł brutto, tj. 7.787,06 zł netto. (k. 217 zaświadczenie o zatrudnieniu, k. 218 potwierdzenie wykonania operacji, k. 219 odcinek dla pracownika).

M. R. otrzymał w ramach podziału majątku kwotę wysokości 122.610 (sto dwadzieścia dwa tysiące sześćset dziesięć) złotych oraz

wierzytelności zgromadzone na rachunkach bankowych w kwotach 42.274 zł. i 2.580 zł. a także jednostki rozrachunkowe zgromadzone na funduszu emerytalnym o wartości 32.867 złotych.

Od stycznia 2009 roku pozwany wynajmuje dwupokojowe mieszkanie w W. przy ul. (...) o powierzchni 60 mkw płacąc właścicielowi po 1.800 złotych miesięcznie oraz ponosząc koszty zużycia energii elektrycznej, wody ciepłej i zimnej oraz Internetu w wysokości ok. 200 złotych (k.181-182 kopia umowy najmu). Pozwany twierdzi, że nie może zakupić sobie mieszkania bowiem nie może zaciągnąć kredytu ponieważ jak twierdzi, nie został zwolniony z kredytu zaciągniętego wspólnie z byłą żoną.

W sierpniu 2015 r. M. R. wraz z D. i O. przebywał przez 7 dni na wypoczynku w Hiszpanii, gdzie koszt pobytu dzieci wyniósł 4. 427 zł. (k.114). Była tam też z nimi jego obecna partnerka A. S.. W 2015 roku pozwany zabrał synów na krótki wyjazd na M.. Na tle jego kontaktów z dziećmi był między stronami bardzo silny konflikt. Pozwany twierdzi, że zabierał dzieci w czasie weekendów, które spędzały z nim (2 weekendy w miesiącu) na gokarty, do kina, na rowery itp. Potwierdziła to przesłuchiwana w charakterze świadka jego konkubina A. S., z którą pozostaje teraz w nieformalnym związku, ale jak twierdzi nie mieszka z nią. Pozwany twierdzi że leczy się na nadciśnienie oraz onkologicznie, ma podwyższone cholesterolole oraz trójglicerydy. W czasie gdy nie był zatrudniony sam zapewniał sobie prywatną opiekę medyczną i ponosił związane z tym koszty.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zebrane w aktach sprawy, akta sprawy o rozwód Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. VI C 662/07 oraz dowód z przesłuchania stron w trybie art. 299 i 304 Kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd Rejonowy zważył co następuje :

Powództwo należało uwzględnić podwyższając alimenty orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 2 października 2008 roku w sprawie sygn. akt VI C 662/07 ustalone na rzecz małoletnich : D. R. ur. (...) i O. R. ur. (...) w kwocie po 1. 000 złotych na rzecz każdego z nich do kwoty po 1.700 (jeden tysiąc siedemset) złotych miesięcznie na każde z dzieci, to jest podwyższając alimenty z łącznej kwoty 2.000 złotych miesięcznie na dwoje dzieci do łącznej kwoty 3.400 (trzy tysiące czterysta) złotych miesięcznie na dwoje dzieci poczynając od 13.04.2016r. płatne do rąk matki małoletnich I. R. jako ich ustawowej przedstawicielki do dnia 10 --tego każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat.

W pozostałym zakresie powództwo należało oddalić.

Zgodnie z art. 133 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Natomiast art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego przewiduje, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu Rejonowego należało stwierdzić, iż nastąpiła istotna zmiana stosunków określona w art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, co wynika tak z upływu czasu od ostatniego orzeczenia o alimentach, gdzie w przeciągu 8 lat znacznie wzrosły usprawiedliwione potrzeby dzieci, jak i z faktu podziału majątku wspólnego stron, który ostatecznie dokonał się po uprawomocnieniu się 16.11.2015 r. postanowienia Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W. z dnia 29 maja 2014 roku w sprawie syg. akt II Ns 1268/08 o podział majątku. W wyniku tego orzeczenia I. R. stała się wyłączną właścicielką mieszkania o pow. 63 mkw, zaś M. R. otrzymał od byłej żony spłatę w wysokości 122.610 złotych, których to środków nie przeznaczył dotychczas na zakup innego lokalu, pozostają więc one nadal w jego dyspozycji.

Zdaniem Sądu Rejonowego uznać należy, iż usilne starania przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów I. R. o zapewnienie synom dalszej możliwości korzystania z mieszkania, w którym rodzina dotychczas mieszkała były słuszne. Jest to lokal, który stanowi dla małoletnich dom rodzinny, w którym od zawsze mieszkali, co zapewnia im poczucie bezpieczeństwa i odpowiednie dla nich warunki. Każdy z chłopców ma swój pokój, co uznać należy za korzystne i prawidłowe do ich rozwoju. Do użytku wspólnego dzieci i matki służy salon z aneksem kuchennym. Mieszkanie o pow. 63 mkw dla trzech osób, nie jest zbędnym luksusem, lecz raczej normą. Należy brać pod uwagę że małoletni są już nastolatkami, potrzebują więcej przestrzeni i prywatności niż małe dzieci, potrzebują też zapewne czasem zaprosić kolegów lub inne osoby zaprzyjaźnione. Nie byłoby to możliwe gdyby mieli mniejsze i ciasniejsze mieszkanie, np. dwupokojowe o pow. rzędu 40-50 mkw., w którym mieli by tylko jeden wspólny pokój. Tak więc zdaniem Sądu Rejonowego matka małoletnich postąpiła słusznie starając się zapewnić dzieciom dach nad głową i dobre warunki mieszkaniowe. Należy podkreślić, iż mimo to, że mieszkanie stanowi jej wyłączną własność, służy także prawidłowemu zaspokojeniu podstawowych potrzeb bytowych (mieszkaniowych) małoletnich dzieci stron. Zgodnie zaś z art. **95 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego** rodzice mają obowiązek wykonywania pieczy nad osobą dziecka oraz do wychowania dziecka z poszanowaniem jego godności i praw. Władza rodzicielska powinna być przez rodziców wykonywana tak, jak tego wymaga dobro dziecka i interes społeczny. Tak więc obowiązkiem obojga rodziców (także ojca) jest zapewnienie dzieciom zabezpieczenia ich potrzeb i praw poprzez stworzenie dobrych warunków do rozwoju. Dlatego M. R. także powinien dążyć do tego, aby sytuacja mieszkaniowa jego dzieci była dobra i nie musiały po rozwodzie rodziców (który dla dzieci jest ciężkim przeżyciem) dodatkowo przeprowadzać się do mniejszego (tańszego, ale i zapewne mniej wygodnego mieszkania). Dobro dziecka zawsze powinno być priorytetem dla rodzica, nawet kosztem zaspokojenia swoich własnych potrzeb.

W takiej właśnie sytuacji znalazła się matka małoletnich I. R., gdyż starając się zapewnić dzieciom dobre warunki mieszkaniowe zadłużyła się w celu spłaty byłego męża ze wspólnego mieszkania. Wraz z tym mieszkaniem przejęła także wspólny kredyt hipoteczny, który nie został jeszcze spłacony, zaciągnęła dwie pożyczki (w pracy i w banku) i zadłużyła się u osób prywatnych. Obecnie koszty spłaty tego zadłużenia wynoszą 3.423 zł. miesięcznie, a ponadto matka ponosi koszty utrzymania mieszkania w wysokości około 750 złotych miesięcznie (łącznie 4.173 zł.). Tak więc z jej pensji w wysokości 4.357 złotych po dokonaniu opłat związanych z zadłużeniem i opłatami mieszkaniowymi pozostaje jej zaledwie 184 złote. I. R. nie jest więc w stanie z tej kwoty nawet sama się utrzymać, ani tym bardziej zaspokoić potrzeb dzieci. W takiej sytuacji, w ocenie Sądu Rejonowego, należy uznać, iż matka małoletnich realizuje swój obowiązek alimentacyjny poprzez osobiste starania o wychowanie dzieci i opiekę nad nimi oraz poprzez zapewnia im zaspokojenia ich potrzeb mieszkaniowych natomiast całe pozostałe koszty utrzymania dzieci powinien ponieść ojciec małoletnich, który ma większe możliwości zarobkowe niż matka i nie ma żadnego zadłużenia.

Koszt utrzymania każdego z małoletnich w ocenie Sądu Rejonowego wynosi realnie 2.000 złotych miesięcznie, łącznie 4.000 złotych miesięcznie. Sąd wyliczenia kosztów dokonane przez matkę małoletnich uznał za wygórowane i zweryfikował je do rozsądnych rozmiarów, kierując się logiką oraz własnym doświadczeniem życiowym i zawodowym nabytym przy rozpoznawaniu licznych spraw alimentacyjnych. Sąd uznał za realne kwoty wyliczone w pierwszej części uzasadnienia adekwatne do obecnych cen produktów i usług oraz usprawiedliwionych potrzeb dzieci w tym wieku. Koszty te niewątpliwie wzrosły od czasu orzeczenia rozwodu kiedy to dzieci miały 4 i 6 lat, zaś obecnie mają 15 i 13 lat. Są to już wydatki w innej skali, a zważyć należy że chłopcy w tym wieku są w okresie intensywnego wzrostu, co wymaga częstszej wymiany tak ubrań jak i obuwia.

Wysokość alimentów w kwotach po 1.700 złotych miesięcznie na każde z dzieci to jest łącznie 3.400 została ustalona tak z uwagi na wysokość kosztów utrzymania dzieci jak z uwagi na dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę możliwości majątkowych i zarobkowych ich ojca M. R.. Pozwany zarabia 7.787 zł netto miesięcznie i nie musi dla siebie samego wynajmować 60 metrowego mieszkania za 2.000 złotych. Albo jeśli chce takie wynajmować może kosztami podzielić się z obecną partnerką, bowiem ludzie w związkach (nawet nieformalnych) z reguły mieszkają razem. Nie można tu uznać za słuszną argumentację pozwanego, iż wynajmuje duże mieszkanie dla zaspokojenia potrzeb dzieci, bowiem dzieci przebywają u niego tylko dwa weekendy w miesiącu, a wtedy ojciec z nimi raczej wychodzi „na miasto” do kina czy na inne rozrywki. Na dwie noce w miesiącu małoletni mogli by przespąć się u ojca korzystając z dwóch łóżek w jednym pokoju, nie potrzebują bowiem na ten krótki czas osobnych pokojów, zwłaszcza, że swoje pokoje mają u matki. Ojciec mógłby zmniejszyć do rozsądnych rozmiarów swoje koszty mieszkaniowe, wynajmując mniejszy lokal za 1.200 złotych miesięcznie lub dzieląc się kosztami utrzymania aktualnie zajmowanego mieszkania z obecną partnerką.

Zdaniem Sądu Rejonowego możliwości zarobkowe pozwanego M. R. są wysokie, tak jak obecnie osiągnęte dochody, lub nawet wyższe jeśli już na okresie próbnym otrzymał tak wysokie wynagrodzenie. Po zapłacie alimentów na obu synów w kwocie 3.400 złotych miesięcznie, z jego wynagrodzenia 7.787 zł netto pozostanie mu do jego wyłącznej dyspozycji 4.387 złotych, co jest kwotą znacząco wyższą niż ta, którą do swojej dyspozycji ma matka dzieci ze swego wynagrodzenia. Pozwany musi do realnych granic dostosować swoje wydatki na potrzeby mieszkaniowe po zaspokojeniu usprawiedliwionych potrzeb dzieci, nie zaś odwrotnie.

Sąd Rejonowy ustalił kwotę alimentów na 1.700 złotych miesięcznie biorąc pod uwagę, że z kwoty całego ich kosztu utrzymania 2.000 złotych miesięcznie na każdego z synów ojciec zaspokaja potrzeby synów po ok. 300 złotych miesięcznie w czasie dwóch weekendów każdego miesiąca gdy przebywają u niego i są na jego utrzymaniu oraz w czasie gdy opiekuje się nimi w wakacje.

W obecnej sytuacji, gdy istnieje tak duża różnica pomiędzy dochodami stron : I. R. 4.357 netto złotych miesięcznie,

M. R. 7.787 zł netto miesięcznie

oraz bardzo duża różnica pomiędzy obciążeniami stron :

I. R. 4.173 złotych miesięcznie,

M. R. ok. 2.000 złotych miesięcznie

oraz przy znacznym wzroście kosztów utrzymania wspólnych dzieci Sąd Rejonowy uznał za słusne obciążenie całymi kosztami utrzymania dzieci ich ojca M. R.. Mając nadto na uwadze, iż ramach podziału majątku stron otrzymał on kwotę wysokości 122.610 (sto dwadzieścia dwa tysiące sześćset dziesięć) złotych, wierzytelności zgromadzone na rachunkach bankowych w kwotach 42.274 zł. i 2.580 zł. a także jednostki rozrachunkowe zgromadzone na funduszu emerytalnym o wartości 32.867 złotych, które to środki ma obecnie w swojej dyspozycji.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 i 100 Kodeksu postępowania cywilnego uznając, iż wobec ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych strony dochodzącej alimentów, kosztami postępowania należało obciążyć pozwanego M. R. i pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 840 (osiemset czterdzieści) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej. Z uwagi na wynik postępowania strony pozostawione zostały przy poniesionych kosztach zastępstwa procesowego.

Wysokość opłaty wyliczona została od wartości przedmiotu sporu to jest : alimenty podwyższone zostały o 1.400 złotych miesięcznie co pomnożone przez 12 miesięcy daje 16.800 czego 5 % = 840 złotych

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 Kodeksu postępowania cywilnego.